

**שמו של המשיח**

פ"ב ה"ד [יז].

רבנן אמרי: אהן (זה) מלכא משיחא וכו' דוד שמיא וכו'. רבי יהושע בן לוי אמר: צמח שמו, רבי יודן בריה דרבי אייבו אמר: מנחם שמו.

**בבבלי** סנהדרין צח: יש דעות אחרות מה שמו: שילה, ינון, חנינה, מנחם בן חזקיה, חיורא דבי רבי.

**חורבן הבית ולירת המשיח**

פ"ב ה"ד [יז].

עובדא הוה בחד יהודאי דהוה קאים דדי געת תורתיה קומוי (פרתו געתה לפניו), עבר חד ערביי ושמע קלה, אמר ליה: בר יודאי בר יודאי, שרי תורך ושרי קנקנך (יהודי, התר את שורך ומחרשתך - הפסק לחרוש), דהא חריב בית מוקדשא (בית המקדש). געת זמן תניינות (געתה פעם שניה), אמר ליה: בר יודאי יודאי, קטור תורין וקטור קנקניך (קשור את שורך ואת מחרשתך - המשך לחרוש), דהא יליד (נולד) מלכא משיחא. אמר ליה: מה שמיא? מנחם. **בבבלי** לא הובא.

**אמוראים שלא כיוונו בתפילה**

פ"ב ה"ד [יז].

אמר רבי חייא רובא: אנא מן יומיי לא כיונית (מימי לא כיוונתי בתפילה). פני משה: משום שהיה טרוד בהרהור תורה, וכן אלו דלקמן) אלא חד זמן בעי מכוונה והרהרית בלבי ואמרית מאן עליל קומי מלכא קדמי ארקבסה (מושל שהוא גדול מריש גלותא אך קטן מהמלך) אי ריש גלותא (דהיינו חשבתי האם נכנסים למלך מהקטן לגדול או להיפך). שמואל אמר: אנא מנית אפרוחיא (מניתי אפרוחים בזמן התפילה). רבי בון בר חייא אמר: אנא מנית דימוסיא (שורות הבנין). אמר רבי מתניה: אנא מחזק טיבו לראשי דכד הוה מטי מודים הוא כרע מגרמיה (אני מודה לראשי שהוא כורע מעצמו במודים, אע"פ שאינני שם לב שהגעתי לברכה זו). **בבבלי** לא הובא.

**הנושא משא של ד' קבין, האם יכול להתפלל**

פ"ב ה"ה [יח].

הכתף אע"פ שמשאו על כתיפו וכו' בין כך ובין כך אל יתפלל עד שעה שיפרוק (שיניחם על גבי קרקע), ואם היה עליו משאוי של ארבעת קבין (או פחות) מותר. **בבבלי** בבא מציעא קה: פחות מד' קבין מותר, ד' קבין (או יותר) חייב לפרוקם.

**לבעול בתולה בשבת**

פ"ב ה"ו [יח].

רבי אלעזר בן אנטיגנס בשם רבי אליעזר בי רבי ינאי: זאת אומרת שמותר לבעול בעילה בתחילה בשבת וכו'. אמר רבי יעקב בר זבדי קשייתה קומי (הקשיתי לפני) רבי יוסי: מה בינה לבין שובר את החבית לאכול ממנה גרוגרות? אמר ליה: ומור דבתרה (ואמור גם את המשך הדין - ) "ובלבד שלא יתכוין לעשותה כלי", וכאן שמתכוין לעשותה בעולה כמי שמתכוין לעשותה כלי. רב יצחק בר רב משירשיא או מקשי מה בינה למיפס מורסא בשבת? אמר רבי: ומור דבתרה "ובלבד שלא יתכוין לעשותה פה", וכאן מתכוין שהוא מתכוין לעשותה בעולה כמי שהוא מתכוין לעשותה כלי. תני: לא יבעול אדם בעילה לכתחילה בשבת מפני שהוא עושה חבורה, ואחרים מתירין. אמר רבי יוסי בי רבי אבון: טעמון דאחרים למלאכתו הוא מתכוין, מאיליה נעשה חבורה. **בבבלי** הסוגיא בכתובות ה:, ושם הובאו טעמי הספק באריכות: מהיכן בא הדם, מה כוונתו של הבעול, מה דין דבר שאינו מתכוון, האם הוא מקלקל, ומה דין מקלקל בחבורה.